

paa, at hvis dette Forhold ellers er i Orden, maa Partiet være dannet omkring Ideerne, saa maa Forholdet være det, at en Del Mennesker, der vil arbejde i Politikken, i det offentlige Livs Tjeneste, har sluttet sig sammen, fordi de netop var enige om en Sag, netop havde fælles Synspunkter, netop kunde samles om fælles Ideer. Saaledes er Forholdet sikkert ogsaa her. Der er, synes jeg, to store vigtige Spørgsmaal, der mere end noget andet Aarene igennem have samlet Venstre, det er Kravet om den almindelige Valgrets fulde Gennemførelse og Kravet om en Indskrænkning i vore Rustninger. Saa vidt jeg har forstaaet det fra min Ungdom af, er det mere end noget andet disse to Ideer, disse to Krav, som have samlet Venstre. Det er i Kampen for dem, at Venstre efterhaanden har vokset sig stort og stærkt. Og ikke mindst — det tror jeg, man maa sige — er det gennem Kampen for at hidføre en Indskrænkning af vore Rustninger, gennem Rejsninger og Sammenslutninger om dette Krav, at Venstre har vokset sig stærkt. Naar da Venstre nu, da Sagen ligger for, saa at sige deler sig i flere, for ikke at sige mange, Partier, har man ikke Lov til at sige om den Del af Venstre, som bliver ved at være i Overensstemmelse med den oprindelige, den gamle Tankegang, at de, naar de ville hævde den og føre en Ordning igennem i Overensstemmelse dermed, sætte Parthensynene over Sagen. Tværtimod, det er for Sagens Skyld, for Ideens Skyld, for den Tankegangs Skyld, de ville være trofaste imod, at de staa saaledes, og det er derfor, at ogsaa jeg staa saaledes her i dette Øjeblik.

Naar det i Øjeblikket ser ud, som om det neppe nok er et Flertal af de danske Vælgere, der har stemt mod en videre Udvikling af vort Militærvæsen, vil jeg tillade mig at sige til dem, der ere Tilhængere af en saadan, at man skal ikke lade sig bedrage af det Resultat og de Tal, som ere komne frem ved det sidste Valg. Vi maa huske paa, at den danske Vælgerbefolkning i de sidste Par Aar har været Genstand for en meget ihærdig Bearbejdelse. Og vi maa huske paa — og man kan til Dels prise det som noget godt —, at der hos Vælgerbefolkningen er en Trang til Stede til at være trofast mod sit Parti, og denne Trokabsfølelse har ogsaa givet sig Udslag her, saa man sikkert i mange Tilfælde er bleven hængende stærkere ved sit Parti, end man i Virkeligheden i Overensstemmelse med sin

Overbevisning om denne Sag i Grunden godt kunde gøre. Man har i Virkeligheden forvekslet Genstanden for sin Trokabsfølelse saaledes, at man er kommen til at lægge den for Dagen mere overfor Partiet end overfor Sagen.

Jeg vil her gerne tillade mig at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Naar det ærede Medlem i sin Tale den første Dag, han havde Ordet, siger, at der ikke havde vist sig nogen begejstret Tilslutning til den Opfattelse, som de Radikale og Socialdemokraterne have, saa han kan nok til en vis Grad have Ret, især naar man lægger Vægt paa Begejstringen. Det er jo lidt vanskeligt at staa her og godtgøre, hvor stor Begejstringen har været. Man kunde godt tænke sig, at der kunde vise sig Flertal for en Sag, ja maaske endogsaa et saa stort Flertal, at hele Vælgerbefolkningen kunde slutte sig sammen, uden at der derfor var nogen Begejstring. Det er jo ikke nogen Begejstringens Tid, vi leve i, men jeg har dog mærket en saadan Begejstring eller noget af en saadan Begejstring slaa mig i Møde mere end een Gang. Derimod maa det ærede Medlem indrømme, at der har været stor Tilslutning, enten den saa har været begejstret eller ikke. Det ærede Medlem kan ikke nægte, at 157,000 + de Stemmer, der ogsaa vilde være faldne i Halvrimmen-Kredsen paa Søren Nørgaard, er en ret betydelig Del af de 318,000. Det er lige ved at være Halvdelen, og naar vi tage Hensyn til, hvad jeg før mindede om, at der var mange Grunde til, at en Del af Vælgerne alligevel har stemt sammen med deres Parti og ikke fulgt deres inderlige Overbevisning, saa ville vi forstaa, at næste Gang vi gaa til Valg paa dette Spørgsmaal, vil der blive meget større Tilslutning til, et absolut Flertal for vort Standpunkt og muligvis noget mere Begejstring. Vi kunne jo ogsaa nok forstaa, at naar det er smaat med Begejstringen for dansk Politik, saa er det noget, fordi de danske Vælgere ere bleve skuffede saa tidt, at de ikke rigtig tør sætte Lid til, at der er Mulighed for, at det, de helst ønske ført igennem, lykkes.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at bemærke til det samme ærede Medlem, at naar han siger, at der særlig er to Omstændigheder, som ere udnyttede til det yderste af det radikale Venstre og Socialdemokraterne under det sidste Valg, nemlig Alberti-Skandalen og Spørgsmaalet om Nedgang i Militæruddifferter, saa vil jeg